

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Stanislavy Ozerovy „Bunin v zrcadle pražské emigrační kritiky“

Text je v této podobě dosti zásadně přepracovanou verzí bakalářské práce, kterou jsem sám coby oponent zamítl. Tehdy šlo o práci, která si kladla ambice literární analýzy Buninových textů, jimž nemohla dostat. V nové podobě neměl být jádrem literární a estetický rozbor, nýbrž vlastně „suchá“, pozitivní práce – zjištění, co a kdy a jak se přesně o Buninovi psalo v kritice té části ruské emigrace, která sídlila v Praze (aby tak dostalo nějaký smysl psát o Buninovi práci v Praze, NEJSME-li na rusistice...).

Práce se de facto skládá ze dvou částí. První je obecným úvodem do Buninovy tvorby a do ruské emigrace a její publicistiky. Tam autorka provádí slušnou kompilaci. Nepřináší sice nic nového, ale v této části se to ani nepředpokládá. Druhá část měla být jádrem, o to jde. Autorka se soustředila na dva nejvýznamnější kritiky, žijící v Praze – Bema a Slonima, samostatně si vyhledala jejich texty v emigračních periodikách a pokusila se o charakteristiku jejich přístupu k Buninově tvorbě. To je třeba hodnotit pozitivně.

Samotný výsledek bádání je však poněkud rozpačitý. Na jedné straně není součástí práce jasný přehled oněch textů o Buninovi (nejlépe v tabulce, jak jsem navrhoval) – a na druhé straně nedošlo ani k nějaké hlubší analýze. Místo toho zůstala autorka „uprostřed“, v jakési esejistické montáži parafrází. Závěr je, jak bývá bohužel u bakalářských prací časté, nicotný a formální.

Drobné stylistické lápsy jsou tolerovatelné, vzhledem k tomu, že čeština není mateřským jazykem autorky.

Práci tedy doporučuji k obhajobě, váhaje mezi hodnocením „velmi dobře“ (2) a „dobře“ (3)

Doc. Martin Putna